

ŠVÉDSKO: Až do hořkého konce (3)

- CZ24 News | 24. března 2020

ŠVÉDSKO: Nic, skutečně nic důležitého se dnes nesmí nazvat pravým jménem bez obalu a otevřeně. Strach z osočování a neschopnost obhájit svůj názor jsou tak hluboko zakořeněné, že si Švéd něco jiného než zbabělé opisování skutečnosti eufemismy neumí už představit, případně rezignuje na odpověď či komentář.

S tím souvisí i zakořeněné přesvědčení levicové většiny, že oni sami jsou výlupkem vší spravedlnosti, humanity a dobroty a nikdo jiný nemá právo jim to upírat, ba nemá ani právo na jiný názor než ten jejich.

V tomto si jsou velmi podobní s vyznavači islámu, kterážto ideologie stejně tak upírá právo na existenci kafírům, t.j. nemuslimům všeho druhu. Snad pro tuto příbuznost jsou muslimští migranti vítáni do země přede všemi ostatními. Je to ovšem velmi krátkozraká politika, ale odpovídá dlouhodobé charakteristice švédského národa jako národa slepců. Již v 70. letech minulého století vyšla kniha jihoafrického žurnalisty pod názvem „Slepé Švédsko“.

Většina se stále identifikuje s neposkvrněným „obrázkem Švédska“, odporuje kritikům a napadá je nadávkami za špinění své země. Postoj je to zjevně nekonsekventní, když se globalistická levice na druhé straně zastává své národní cti a obrázku své vlády ve světě.

Podobně rozporuplný je kladný postoj levice, a především té feministické, k islámu, pokrytecky láteřící o islamofobii a rasismu, aniž by se zmínila o útlaku žen touto ideologií, tím méně proti němu vystoupila. Naopak se socialisté s islámem paktují, jak zřetelně ukazují odhalené publikované na stránkách Ledarsidorna.se a umožňují mu infiltraci do parlamentu a úřadů, ovšem tajně.

Pokrytectví je tak zoufalého druhu, že když byl irácký migrant se švédským občanstvím odsouzen na 8 let za bití své ženy, volá večerník Aftonbladet (socdem) ústy ženské pisatelky velkým titulkem: „Švédští muži, přestaňte mlátit ženy, s nimiž žijete!“ Výkřiky, shazující muže obecně, jsou na denním pořádku, nikdo se neopovází ani zašeptat pravdu – že totiž hlavní vinu na utlačování žen nesou muslimští migranti.

Vánoce byly přede dveřmi, a tak se objevil článek dvou sociálních demokratů vyzývající „MUŽE“, aby reagovali proti násilí mužů vůči ženám, které je prý častější během velkých svátků. Všichni MUŽI se vyzývají, aby obecně reagovali a dali najevo „*odpor těch MUŽŮ, kteří se nezúčastní násilí na ženách. Kde jste?*“

Odpovídám, že my jsme tady a z naší strany jsme rozhořčení nespravedlivým obviněním od těch, kdo situaci zavinili, tolerují a paktují se s násilníky a utlačovateli žen (rozuměj: současná socialistická islamizující vláda).

A proč mají vůbec nevinní MUŽI reagovat proti násilí, když k tomu jsou zde zákony, policie a celý právní aparát?

Ale švédští socani ve svém zavádějícím článku si sami dávají odpověď: „Policejní ohlášení násilí na ženách jsou na policejních stanicích jen vršena na hromadu a na vyšetřování není personál. Nejčastěji jsou případy uzavřeny bez vyšetřování a pachatelé běhají na svobodu.“

Toto je typický švédský, konkrétně socanský přístup k věci: Vy MUŽI, starejte se, aby bylo násilí vyřešeno, přičemž hlavní vinu na něm a na bezpráví má sociálně demokratická vláda a jí dosazení politrucci. K ní se ale pisatelé neobracejí, to není politicky korektní, kdežto zavádějící bláboly ano. Kdo by také očekával nápravu od ministra spravedlnosti, jehož hlavním přáním je omezení svobody projevu a zavedení totality, nebo policejního šéfa, který je socany dosazen, právě aby zamezil postihu zločinných muslimských voličů?

Švédská korupce

V rozporu s rozšířeným míněním je třeba **Švédsko označit za jednu z nejvíce zkorumpovaných zemí světa**, jen je nutno se zajímat, kam se všechny peníze v nejkřutější zdaněné zemi vytrácejí a jakým nepotickým způsobem se dosazují veřejné funkce.

Socialistům nestačila štědrost Úřadu pro pomoc rozvojovým zemím (SIDA) s ročními výdaji řady miliard SEK bez veřejného dohledu, ale aby bylo možno vystavovat humanitární „Obrázek“ na 200 %, přijímá bez ustání okolo 120 000 migrantů ročně, téměř jen mladých mužů, aniž by pro ně bylo zajištěno bydlení, péče nebo práce. A bez ohledu na katastrofálně vzrůstající zločinnost, a další společenské problémy.

Ruku v ruce s korupcí se šíří obecná debilizace. Jak jinak nazvat věčné diskuse tohoto typu: Redaktor: *„Při pohledu zpět na 5 let od velké policejní reorganizace, co bylo provedeno proti vzrůstu zločinnosti postihující malé podnikatele, jako jsou obchody?“* Odpověď: *„Abych mohl odpovědět, musíme nejdřív analyzovat postoj vůči tomuto typu zločinů, tedy proti rušení pořádku, krádeže, drobné osobní napadání a vandalismus. Postoj je obecně odpouštějící, panuje jakési přesvědčení, že pachatelé vlastně chtějí dobro. Když spáchají zločin, tak že je to spíše společnost, jejíž záměry se nevydařily. Výsledkem je, že lidé mohou dělat prakticky cokoliv na úkor druhých.“*

Namísto potřebných zásahů proti kriminalitě se vláda i policie raději zabývá mnohem méně ožehavou otázkou kontroly zbraní lovců a sportovních střelců, kteří jsou téměř bez výjimky poslušni zákona a pod kontrolou. Vláda potlačuje myšlenku, že i kdyby zítra odzbrojila všechny lovce a sportovní střelce v celé zemi, nemělo by to nejmenší vliv na zločinnost gangů.

Jak píše jistý debatér: **„Švédsko je dnes tak dekadentní, že si hlava a řiť vyměnily místo.** Abnormalita se stala normou a to normální se stalo nenormálním. Země postavená na hlavu i zadkem dopředu. Jedním vysvětlením prý může být, že se zbytky drog v odpadních vodách vrací zpět jako pitná voda.“

Nomenklatura v čele s premiérem má plné ruce práce s potlačováním kritiky a zdá se, že se to daří jen částečně a čím dál méně.

Nežijeme ve svobodné společnosti, s opravdovou svobodou projevu. Tu mají dnes jen kolaboranti. Za pouhé vyjádření názoru na Facebooku může kdokoli skončit před soudem. Často se Švédsko srovnává s bývalou NDR, vybudovanou sociálními demokraty a zbytkem levice. Levice má dnes své lidi všude, infiltrovali kulturu, právní sektor, zahraniční ministerstvo, řadu organizací, jako je Dědický fond, atp. Zbavit se této rakoviny bude velmi těžké, jestli to vůbec je možné.

Slepá, zuřivá věrnost ideologii, obzvláště té, která tvrdí, že je samotné dobro a bez které by se „humanitární velmoc“ rozpadla, se propadla do skutečnosti. A svět vidí, že vše byla jen fasáda, což by levicovní spasitelé světa nesnesli, propadli by se studem a vztekem. Upřímnost a pravdivost kolektivistická levice nezná. V základě je švédská politická nomenklatura srovnatelná s čínskou, severokorejskou nebo kubánskou.

Nejjednodušším a nejpravděpodobnějším, i když nejsmutnějším vysvětlením švédského bláznovství je „morální přesvědčení“ mas, přesvědčení a důvěra, to vše indoktrinované do lebek obětí švédské školy.

Švédský úpadek, ta patologická destruktivita je ve srovnání s jinými evropskými zeměmi vždy na špičce. Volební výsledky dokazují voliče ve stavu bezvědomí. Lid se zamlženou myslí, otupělý a lhostejný, který přenechal své záležitosti někomu jinému.

Hlavní vinu má zřejmě zpotvořený školský systém vytvořený levicí a produkující lidi postižené od raného dětství důslednou 12letou indoktrinací. U mnoha z nich se podařilo zasít opovržení k vědomostem, k faktům, a vychovat z nich názorové utlačovatele. Podle toho vypadá i vláda, bez vyššího vzdělání, jejíž hlavní chloubou je, že je první feministickou vládou světa. Což jí ale nebrání v ponižujícím oblečení závoje při návštěvě ajatoláhů v Íránu, a tedy zradě boje za rovnoprávnost a svobodu tamějších žen.

Nemenší vinu na úpadku má tzv. public service, státní média, od začátku roku 2020 vynuceně vydržovaná z daní. Ta se vyznačují jedinečnou arogancí a drzostí, když produkují takové svinstvo jako Švédská televize. Všechno, naprosto všechno zde nese znaky manipulace a propagandy, dokonce i vánoční kalendář je postižen!

Existuje názor, že veřejnoprávní média jsou nutná pro demokracii. Je tomu právě naopak. Švédsko je dosud demokracií *vzdor* „public service“, ne *díky* němu. Hlavní účel státních médií je omezit přístup k informacím, ne jej poskytnout. Švédský stát má a vždy měl obavy, že si lid sám opatří zdroje informací. Stát se neustále snaží občany kontrolovat.

Naproti tomu odmítá kontrolovat přicházející migranty, např. jejich zdravotní stav, protože by to bylo „rasistické a urážlivé“. Tak se sem vrátili nemoci z rozvojových zemí jako TBC, které se během desítek let podařilo v zemi vymýtit.

Úřad pro předcházení zločinům, BRÅ

Skandál ovšem je, když rádoby neutrální úřad jako BRÅ (Brottsförebyggande rådet, čili „Rada pro předcházení zločinům“) zkresluje skutečnost.

Universita v Linköping uveřejnila zprávu „*Je možné věřit BRÅ? Studie o zaujatosti (stranictví) ve výzkumech úřadů*“.

Vedení BRÅ, šéfové i samotný generální ředitel vyvíjejí tlak na zaměstnance a autory zpráv, aby se nepohodlné pravdy nedostaly na povrch. Zprávy jsou podrobovány cenzuře a přizpůsobením, „změním takových výsledků, které z politických, ideologických nebo jiných důvodů nejsou žádané“. BRÅ je ve zprávě popisován jako úřad, kde několik lidí ve vedení řídí činnost železnou rukou a nutí všechny ke stejnému projevu a názoru. Jeden zaměstnanec přirovnal úřad k „sektě“. Stalo se, že byl zaměstnanec i s ředitelem předvolán na ministerstvo spravedlnosti s požadavkem na opravu zprávy, aby vyhovovala vládě.

Konstrukce BRÅ je protikladná. Je to úřad podléhající ministerstvu spravedlnosti a současně má být nezávislou institucí vyšetřující otázky ministerstva. Má také blízký poměr k policii a ke kriminologické fakultě Stockholmské university.

Situace připomíná ministerstvo propagandy či pravdy v podobně „svobodných“ státech

produkující vše jiné, jen ne pravdu.

Podobná odhalení už nepřekvapují, protože švédský stát je tím prosáknut. O některých se ví, o jiných zatím ne. BRÅ a řadu dalších podobných státních nestvůr nelze zachránit. Byly zpolitizované a infiltrované aktivisty příliš dlouhou dobu. Kupodivu požíval BRÅ dosud poměrně vysokou míru důvěry, ale tomu by teď měl být konec. Místo aby přispíval ke snižování zločinnosti a zvyšování bezpečnosti ve společnosti, dělal pravý opak, např. s ohledem na migranty politicky korektně popíral vzrůst zločinnosti.

BRÅ měl původně za úkol zabraňovat zločinnosti a zvyšovat bezpečnost ve společnosti. Místo toho funguje naopak, popírá, že zločinnost roste, a tím snižuje bezpečnost. Důvěryhodnost je pryč. V budoucnu si každý bude klást otázku, jaká informace nám tentokrát byla zatajena, která statistika byla přikrášlena.

Toto je jen další z nepřeberné sbírky příkladů úpadku švédského socialistického státu. Otřesné příklady korupce, darebáctví, lží, zrady a inkompetence, aktivismu, ba i nevýslovné stupidity ve státní i komunální správě se vynořují denně. Švéd je zřejmě příliš omezený, neschopný zacházet s jistými pravdami, je mnohem šťastnější v kolektivní nevědomosti o stavu věcí. Neznalost vede očividně k blaženosti.

Když migranti ve veřejných koupelích kašlou na hygienu, nesprchují se před vstupem do sauny a do bazénu, přestane Švéd chodit plavat a personál je příliš vystrašený a zbabělý, než aby agresivním migrantům něco vytýkal a jednal nápravu.

Když v obecních knihovnách gangy migrantů ruší, napadají personál a vandalizují, řeší to Švéd prostě tím, že tam přestane chodit, aniž by vyžadoval dodržování předpisů a postih vinníků.

Návrh zákazu vstupu rušících živlů do knihoven, obchodů a jiných veřejných míst je blokován rudozelenými politiky. Prý by to bylo porušení svobody pohybu těchto elementů.

K tomuto postoji se připojil i prokurátor a právní ombudsman. Také komunisté se zastali darebáků proti slušným lidem – že takový zákaz by byl velký zásah do jejich života... Ovšemže je to zásah do jejich života, stejně jako trest pro zločince. Ten zásah je ale mnohem menší, než když se darebáci nechají volně řídit a zasahují do života slušných občanů. Zákaz vstupu je nutný, aby byli obchodníci chráněni před opakovanými krádežemi, personál před hrozbami a přepadáním, návštěvníci koupališť a knihoven před obtěžováním a ohrožováním.

Toto vše je jasné každému s normálním mozkem a právním povědomím, ale v deformovaném levičáckém mozku je právo postaveno na hlavu.

Místo vyžadování místních zákonů a pravidel nepřestávají migrantům vycházet vstříc až paradoxním způsobem:

V normálních zemích se informační cedule vyvěšují v řeči země a nejčastěji i v mezinárodní angličtině. Ve Švédsku se kvapem šíří nápisy v arabštině, např. na úřadech a zdravotnických zařízeních, někdy i jména ulic. Nejpatrnější je to ve velkých městech jako Stockholm, Göteborg a Malmö, ale i v menším Karlstadu jsou informace u porodnice v arabštině. Tam je to zřejmě nejvíc třeba... Žádné jiné menšiny, z Thajska či španělsky mluvících zemí, nevyžadují mít vše ve své řeči, jen Arabové nejsou schopni či ochotni naučit se jazyk země, do které dobrovolně přišli.

Proč v tom Švédové vycházejí vstříc zrovna jim, je domácí úloha k přemýšlení pro čtenáře.

V tuto dobu (leden 2020) se hodně mluví o holokaustu v souvislosti se 75. výročím osvobození

Osvětími. Školy zvou na přednášky o vyhlazování Židů, ale některé ty přednášky zrušily s vysvětlením, že nemohou „zajistit bezpečnost přednášejícího“. Ta skutečnost by mohla stačit na popsání stavu země.

Vrcholem pokrytectví je jednání premiéra, který verbálně deklaruje, že antisemitismus je třeba potlačovat, zatímco sám reálně spolupracuje s islámskými organizacemi, se zapřísáhlými nepřáteli Židů a Izraele, s nimiž má smlouvu o kvótách do parlamentu.

Švédská „dobrotivost“ má stovky různých podob.

Příklad: Město Skurup vyhlásilo zákaz zahalování šátkem, burkou, nikabem atd. pro žáky a personál ve školách a školkách.

Základním motivem pro rozhodnutí bylo rovnoprávné postavení mužů a žen, zahalování obličeje a vlasů žen do naší komuny nepatří.

Muslimové samozřejmě protestovali. K nim se ale přidali někteří ne-muslimští učitelé včetně ředitele a svou podporu muslimských žáků demonstrovali svým vlastním zahalením i přes zákaz. „Žáci mají radost, když jsme taky zahalení. Cítí, že mají u nás podporu,“ říká Marit, učitelka švédštiny jako druhého jazyka. Její kolegyně Susanne to dělá „ze solidarity s nositelkami závoje“.

Zákaz závoje prý „bere muslimským ženám právo na jejich tělo, demokratické právo a právo volby. To je rasistická politika. Jsme v závažné době, kdy je demokracie ohrožena“. To říká předseda „Mladých muslimů v Malmö“.

Ředitel školy prohlásil, že zákaz nehodlá respektovat, raději se nechá vyhodit. Podle něho „komuna nemůže vyhlásit své lokální zákazy, které jdou proti zákonu o náboženské svobodě a diskriminaci“.

Otázkou zůstává, zda má Švédsko ve veřejných úřadech a v prostředí školou povinné mládeže povolit náboženské nebo politické symboly představující nějakou formu fašistické ideologie nebo nábožensky motivovaného útlaku. Sem patří jistě více věcí než jen ženský závoj, aby bylo vyhověno nárokům na čistě sekulární a humanistický stát. Jinak bude docházet k dalším kulturním třenicím. Stejnou otázku je třeba zodpovědět i v jiných zemích s přívalem migrantů, zvláště muslimských.

Zatím se nikdo ani neptá, proč muslimům tolik záleží na tom, aby ženy chodily zahalené. Jeden důvod je pro otevřeného pozorovatele zcela zřejmý, a to zachování nadvlády, útlaku až tyranie mužského pohlaví nad ženami. I tento primitivní rys islámu nechali podporovatelé migrace zavléct do Evropy, aniž by se zabývali analýzou nevyhnutelných následků na život občanů.

Toto je další obrázek nekonečných problémů, které s sebou nese muslimská imigrace. Také je třeba mít na mysli, že dnešní učitelé jsou produkty extrémně levicově zprzněných vysokých škol, takže jejich úchylný aktivismus ani nepřekvapuje.

Mohu jmenovat další problém, uznání mnohoženství uzavřeného v zahraničí nebo v mešitě, přestože podle švédských zákonů je zakázané. Všichni socialisté jsou proti zakazu, jde totiž opět o jejich volební dobytek, a proto se zákony dají přizpůsobit nebo obejít.

Takto může jeden muslim mít více žen, každou se zástupem dětí. Muž bydlí s jednou z nich, ostatní bydlí se svými dětmi v bytech a pobírají štědrnou nezdaněnou podporu pro sebe i pro děti. Muž s více ženami tedy nemusí žít ani ženy, ani děti, o to se postarají švédští plátcí daní. Nádherný život, ne?

Ale pozor: Platí pouze pro migranty, nikoli pro švédské ženy.

Při styku s úřady platí stát migrantům tlumočnickou pomoc, zřejmě i po letech jejich usazení v zemi, přestože existuje bezplatné vyučování švédštiny pro imigranty. S ohledem na výši sociálních podpor, větších než běžný plat, nenutí přistěhovalce k integraci do společnosti nic, přestože se o integraci tolik mluví. Nebudou tedy ani umět švédsky, ani pracovat.

Sociální demokraté mají dohodu se Švédskou muslimskou radou o kvótě islamistů do parlamentu. Není zatím známo, jestli i tam budou potřebovat arabské tlumočníky ...

Je čím dál jasnější, že přijímání muslimů vyústilo do nedožrnné řady problémů, bez jediného kladného aspektu.

Švédský stát

Švédský stát je zločinec. Jeho podniky jako Saab, Telia, Bofors jsou po různých korupčních aférách dobré příklady. Jeho poštovní podnik PostNord je plný aktivistů, kteří sabotují zásilky podle svých fanatických ideologických představ. Švédské banky perou peníze z kriminálních aktivit, současně jim stát dává záruky kryté daňovými poplatníky. Nikdo nebude těžce potrestán, protože politici řídí soudy. A nikdo se nic nedozví, protože žurnalisti jsou jen posluhové státu a všechno zamlčí. Ti si místo toho najdou něco naprosto jiného, do čeho se zuřivě pustí, jako je Trump, Putin nebo klima, a vyličí je jako hrozby.

Tak vypadá **ten švédský model korupce**, o které se málo ví.

Ministerstvo zahraničí důsledně podporuje islám – nebo jak se dnes mírně politicky korektně říká „islamisty“. Nenávist proti USA a Izraeli je tam hluboce zakořeněná, současně sponzorují muslimský teror miliardami z našich daní. Dříve vládnoucí švédští socialisté podporovali nacismus, poté sovětský komunismus a dnes nepřátelský totalitní islám. Co vlastně svět na tom švédském modelu obdivoval?

V těchto dnech (3.1.2020) byl zabit íránský vysoce postavený generál Kássem Solejmání, známý jako teroristický organizátor, vývozce teroru do okolních zemí a nepřítel USA a Izraele. Švédská média ho samozřejmě označila za „vrcholného diplomata a známou osobnost“. Nový rekord v absurdním přikrášlování darebáků?

V Malmö dokonce poskytli íránskému ajatolláhovi Rouhánímu prostor na plakátě pro výsměch Donaldu Trumpovi, kde je nazýván „mentálně zaostalým“. Socialisté nepohrdnou podporou jakékoliv totality, jen když mohou kopnout do obávaného nepřítele. V případě Íránu za tím vězí ovšem i smlouvy o dodávkách zbraní islámské diktatuře.

Parlament schválil nový zákon proti teroristickým činům. Patří pod něj i styky s teroristickou organizací a její podporování. Návrh byl podán již v roce 2013 ve světle toho, že Švédsko mohlo beztestně financovat a zúčastnit se výcviku teroristů. Právní výbor parlamentu tehdy návrh zamítl – předsedou byl dnešní ministr spravedlnosti Morgan Johansson – s poukazem na to, že EU pracuje na podobném návrhu. Tentýž rok však tuto národní legislativu zavedly jak Norsko, tak Dánsko.

Politik, který tehdy s návrhem přišel, byl potrestán vyloučením z parlamentu, zatímco ten, který návrh zamítl, se stal ministrem v socialistické vládě. Pro toho bylo zřejmě důležité uspokojit islamistu Kaplana, který měl styky s tureckými muslimskými extremisty Šedými vlky.

Podobné známky korupce by nebyly možné, kdyby televize, radio a noviny nebyly okupovány

levicovými darebáky a fungovaly jako nástroje kontroly moci.

Švédští socani jsou unikát – jsou vždy na špatné straně světových dějin, na straně totality a násilníků. Sociálně demokratická vláda chce rozhodně budít zdání, že bojuje proti zločinu, ale kde může, sabotuje jeho postih. Nechává gangy darebáků terorizovat knihovny a koupaliště, takže tam lidé chodí čím dál méně, ale viníky chrání.

Vláda nepřestává mluvit o potřebě zvyšovat daně, ale na migranty jsou vždy peníze. Poslední návrh je, že muslimky mají dostat z daní zaplacenou autoškolou a řidičský průkaz. Prý to ulehčí jejich integraci. Vyučování bude v arabštině. Komuna, která chce takto investovat do zahalených muslimek, musela v minulých čtyřech letech ušetřit 50 milionů SEK a za dva budoucí roky to bude dalších 30 milionů. Kromě toho zavřela tři domovy pro seniory. Ale prý cítili jako obzvláště naléhavé, aby skupině muslimských žen usnadnili řidičský průkaz a hledání práce.

Den co den se kolem ožehavých otázek chodí jako kolem horké kaše, nikdo nesmí bez obalu říct, že král je nahý, tedy se nic nevyřeší, protože právní systém je naprosto vykastrovaný.

Je zatěžko odhadnout, o kolik se to ještě může zhoršit. V bezbožném Švédsku, kde snad už více obyvatel věří v Alláha než v Ježíše, se není kde skrýt. Není ani demokracie, ani demokracie, ani diktatura. Nikdo neřídí pevnou rukou mezi nebezpečnými úskalími.

Neochota vlády uzákonit přísnější represi terorismu se táhne do minulosti. Už v návrhu parlamentu 2011 tvrdil Mehmet Kaplan (turecký muslim, Zelení, bývalý ministr pro bydlení), že podpora organizací jako IS je pouze tzv. názorový přestupek, který nemá být trestán.

K tomuto postoji se připojila Sociálně demokratická mládež SSU, Mezinárodní centrum Olofa Palmeho a Sociální demokraté pro víru a solidaritu (spolek v komplotu s muslimy). Tyto organizace otevřeně podporují m.j. Ship to Gaza a Polisario na Saharě. Představitelé Zelených MP jsou známí odpůrci zákonů pro postih terorismu, mají neúměrný vliv ve vládě a snažili se přimět i EU ke zrušení takových zákonů.

Švédsko je tak jedním z nejjistějších útluků pro teroristy v Evropě a pro mezinárodní zločince vůbec.

Na jedné straně politici, vedení úřadů a novináři, na druhé straně občané, kteří se utíkají k Facebooku a Twitteru, aby vyjádřili své politicky nekorektní názory a myšlenky. Propast mezi těmi dvěma skupinami jen roste.

Veškerá energie ve veřejném prostoru se ztrácí v dekadenci, diskusi nesmyslů jako identitární nebo genderová politika, ve snaze aktivistů zvýraznit sám sebe a své ideje jako zdanění plastických nákupních tašek, benzínu apod. Dekadence.

Ptáte se, jestli nepřeháním, jestli skutečně nic v této zemi nefunguje, jestli jsem si nevybral jen negativa, abych mohl očernit zem, která mě přijala? Odpověď je, že funguje jen to, co spadá pod privátní sféru, pokud si vedení podniku nenechalo vnutit vše překrývající ideologické kraviny typu „klimatické ohledy na uhlíkovou stopu“ nebo ohledy na parazitující migranty. Co je pod státní a veřejnou správou, z velké většiny nefunguje.

Příkladem může být státní pošta PostNord, kde aktivisté rozhodují, jestli zásilku z Německa doručí nebo ne. Projde jim bez následků, i když si nejdříve vyžádají zaplacení daně z obrátu (moms, ilegální požadavek uvnitř EU, protože už byl jednou zaplacen v Německu), potom zásilku pošlou zpět odesílateli a daň si nechají (stalo se i mně osobně). Německá firma musela ukončit zaslání švédským zákazníkům, a jenom jim.

Závěr

Dnešní švédská společnost je příliš roztržštěná, než aby mohla přetrvat. Nejsou mosty, jen propasti a rostoucí nedůvěra. Politrucci vedou zemi do nejhlubšího úpadku, současně s vytrubováním nafoukaných morálních ambicí. Kdo má odlišný názor, je vystaven pronásledování a šikaně. Šílenství na úrovni společnosti.

V Evropě se znovu (!) šíří antisemitismus, totalitní tendence, ideologický fanatismus, a Švédsko je opět v čele toho nejhoršího. Maskuje to ovšem, jako vždy, snahou o boj za „dobro“. Dnes, kdy nějaká „pravice“ vlastně neexistuje, je antisemitismus výsadou levice, která infiltrovala veškerý veřejný prostor, a muslimských migrantů.

V den vzpomínky na 75 let od osvobození vězňů osvětimského koncentračního tábora se znovu jasně ukázalo: Stejně jako v Německu se nám prezentuje antisemitismus a popírání holocaustu jako dílo nových nacistů, zatímco je to dílo levice s vydatnou podporou muslimských migrantů. Je to jeden z mnoha faktů, z nichž se obrací žaludek, skutečný vrchol pokrytectví a prolhanosti.

Je uzdravení možné? Sotva bez uvědomění si a přiznání nemoci, což zatím nelze pozorovat. Naopak vedení přitvrzuje v sebeospravedlňování, zatvrzelém upevňování vlastní moci a v pokusech omezovat svobodu projevu.

Švédský ničemný komunistický stát je řízený emocemi – cítíme souvislost s první „feministickou“ vládou světa – a vlastními zájmy a utlačuje své občany.

Nakonec je přece jen třeba dodat, že přes všechno popsané převládající bláznovství tu je bezmocná menšina, která si uchovala zdravý rozum a je z úpadku země zoufalá až rozrušená. O tom svědčí řada alternativních blogů, internetových informačních zdrojů a diskusních stránek, kde lze nalézt to nejlepší kritické myšlení, jaké se dnes ve Švédsku rodí. Na rozdíl od tradičních médií, podporovaných státem, kde lze nalézt to nejhorší.

Některé alternativní informační zdroje jsou zdarma a závislé na dobrovolných příspěvcích posluchačů, jiné jsou přístupné za předplatné. Z těch prvních lze doporučit zpravodajství Samnytt.se a SwebbTV (rozhovory na videu s výborným vedením i výběrem hostů), kde mj. vyniká osobnost tekn.dr. Lars Bern. Ten se kompetentně vyjadřuje nejen o celém komplexu problémů kolem migrantů, ale i o klimatickém podvodu či kardinálně chybných oficiálních doporučeních v oblasti výživy vedoucích k řadě civilizačních chorob, jako jsou poruchy metabolismu.

Jaro Pleva